

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Sendt pr. e-mail: postmar@erst.dk

11. november 2013

Høring over udkast til vejledning til erhvervsfremmeloven

Erhvervsstyrelsen har den 15. oktober 2013 sendt et udkast til vejledning til erhvervsfremmeloven i høring. Vejledningen er en del af gennemførelsen af regeringsudspillet "Bedre bredbånd og mobildækning i hele Danmark". Teleindustrien (herefter TI) fremsender hermed sine bemærkninger til udkastet.

Generelle bemærkninger

Det er TI's opfattelse, at vejledningen ikke giver kommunerne nye muligheder for at agere på bredbåndsmarkedet, men alene indeholder en præcisering og beskrivelse af, hvordan og på hvilke vilkår kommunerne kan fremme udvikling af højhastighedsbredbånd med et erhvervsudviklingsformål ud fra gældende lovgivning. TI skal anmode Erhvervsstyrelsen om at bekræfte, at vejledningen ikke giver nye beføjelser til kommunerne.

TI finder det positivt, at man i en vejledning mere præcist søger at beskrive kommunernes mulige rolle i at fremme bredbåndsinfrastruktur, hvor dækningen i dag er mindre god. Det er efter TI's opfattelse åbenbart, at der visse steder har været en uklar opfattelse af hvilken rolle, kommunerne kan og må spille på dette område.

TI finder dog på nogle områder indholdet i vejledningen problematisk eller direkte mangelfuldt. Dette uddybes i efterfølgende specifikke bemærkninger.

Specifikke bemærkninger

Indledningsvist har TI noteret sig, at det fremgår klart af vejledningen, at der i forbindelse med kommunale udbud ikke kan stilles krav om anvendelse af en given teknologi, men at krav skal være rettet mod at stille funktionelle krav. En sådan teknologineutral tilgang er og har været en vigtig forudsætning for udrulningen af digital infrastruktur i Danmark og bør også fastholdes fremover.

Det fremgår endvidere af vejledningen, at udgangspunktet for kommunernes mulige aktiviteter både med hensyn til at stille dækningskrav og til at anlægge passiv infrastruktur er, at der skal være tale om en erhvervsudviklingsaktivitet, og at den erhvervsrettede del af projektet altid udgør en større del af det samlede projekt. Det er efter læsning af vejledningen ikke i alle sammenhænge ganske klart, hvad der præcist menes hermed. Ti finder det heller ikke klart, hvad begrebet "erhvervsudviklingsaktiviteter" omfatter.

Vejledningen fastslår eksempelvis, at det for aktiviteter omfattet af erhvervsfremmeloven som udgangspunkt gælder, at en erhvervsaktivitet, der udnyttes til erhvervsformål, ikke samtidig kan anvendes til private formål. Det må i udgangspunktet forstås således, at kommunale aktiviteter på området ikke kan målrettes mod private husholdninger. Det understøttes af vejledningens bemærkninger om, at aktiviteter med henblik på at forbedre virksomheders adgang til højhastighedsbredbånd har et klart erhvervsudviklingsigte.

Det synes imidlertid alligevel ikke at være tilfældet, da det også af vejledningen fremgår, at den erhvervsrettede del af projektet altid skal udgøre en større del af det samlede projekt. Det giver indtryk af, at der også kan indgå ikke erhvervsrettede aktiviteter i projektet.

I tilknytning her til bemærkes det, at formuleringen "en større del" også i andre sammenhænge kan være forbundet med usikkerhed. Det fremgår eksempelvis af vejledningen, at der i udbudssituationer, hvor der indkøbes bredbåndsforbindelser til kommunale institutioner og medarbejdere, også kan stilles krav om adgang til højhastighedsbredbånd for andre (erhverv og private). Det bør i den forbindelse præciseres, at de kommunale aktiviteter (dvs. bredbåndsforbindelser til kommunale institutioner og medarbejdere) ikke skal medregnes som erhvervsmæssige aktiviteter ved vurderingen af, hvorvidt der er tale om "en større del". Hvis den offentlige del således udgør 75 pct. af et projekt, og 20 pct. af projektet retter sig mod private, så udgør den erhvervsrettede del kun 5 pct. af det samlede projekt (og ikke 80 pct.).

Andetsteds beskriver vejledningen, at hovedformålet med aktiviteten skal være erhvervsfremme, og det nævnes, at et område kan være hjemsted for både virksomheder og husstande, hvorved husstandene kan få gavn af udrulning af bredbånd, der er rettet mod virksomheder. Betyder det f.eks., at aktiviteten er erhvervsrettet, hvis blot der ligger en enkelt virksomhed i området?

Det fremgår af vejledningen, at erhvervsudviklingsaktiviteter som udgangspunkt ikke kan anvendes til private formål. Det fremgår endvidere af vejledningen, at digital infrastruktur indtager en særstilling i denne sammenhæng. Dette begrundes med, at infrastrukturen "kan fællesudnyttes i de centrale og mellemcentrale dele af nettet". Derfor vil virksomheders adgang til bredbåndsnet, som udrulles til erhvervsudviklingsformål, ikke forhindre borgerne i at benytte samme net.

Hvis der i de centrale og mellemcentrale dele af nettet er uudnyttet kapacitet, er det selvsagt en potentiel mulighed, at andre end erhvervsdrivende kan få adgang til at benytte denne del af infrastrukturen. I forhold til privates adgang må det imidlertid forudsættes, at der rent faktisk er ledig kapacitet i de centrale dele af nettet, og at der i øvrigt etableres accessforbindelser til de enkelte husstande. Som afsnittet pt. er formuleret efterlades man med et indtryk af, at man uden omkostninger kan koble private husstande på et givent net. TI skal således foreslå, at begrundelsen

for hvorfor digital infrastruktur indtager en særstilling, uddybes og præciseres med henblik på at skabe klarhed over de regler, der gælder på området.

Der er i det hele taget efter TI's opfattelse et meget væsentligt behov for, at der i vejledningen meget mere præcist og specifikt beskrives, hvad der forstås ved erhvervsrettede aktiviteter, og hvad der forstås ved, at erhvervsrettede aktiviteter skal udgøre en større del af det samlede projekt. Hvis erhvervsrettede projekter, som iværksættes, også skal kunne omfatte private husstande, må det meget præcist beskrives, hvad forudsætninger herfor er.

Hvis ikke der sker en sådan mere præcis beskrivelse, vil vejledningen efter TI's opfattelse alene skabe mere uklarhed over, hvad kommunerne må og ikke må på bredbåndsområdet.

Specifikke bemærkninger vedr. dækningsdelen

TI finder det værdifuldt, at det i eksemplet vedr. udbud med dækningskrav fastslås, at områderne, hvor bredbåndsdækningen indenfor kommune skal leveres, skal defineres, så adgangen til bredbånd konkret kan vurderes at kunne fremme erhvervsudviklingen.

Samtidig understreger vejledningen, at et område ikke kan udpeges, hvis der ikke sagligt kan argumenteres for, at der dermed igangsættes en erhvervsudviklingsaktivitet indenfor erhvervsfremmelovens anvendelsesområde. Det indebærer efter TI's opfattelse, at der ikke i praksis kan blive tale om, at en kommune kan stille krav om generel dækning af kvarterer eller byområder.

De eksempler som vejledningen nævner på områder, som kan dækkes, afspejler imidlertid ikke dette og bør derfor præciseres yderligere.

TI finder det meget væsentligt, at krav om bredbåndsdækning ikke stilles på en konkurrenceforvridende måde. Derfor finder TI det helt afgørende og nyttigt, at det af vejledningen fremgår, at EU's statsstøtteregele stiller krav om, at et område ikke kan udpeges, hvis der eksisterer højhastighedsinfrastruktur i området, eller hvis der er konkrete planer om udrulning på kommercielle vilkår i området indenfor tre år.

TI skal forslå, at det i vejledningen angives på hvilken måde kommunerne bør sikre, at opdaterede informationer om eksisterende eller planlagt udrulning i området inddrages i beslutningsgrundlaget, før kommunen beslutter at igangsætte et udbud, som omfatter dækningskrav.

Det bør ligeledes sikres, at kommunerne har de værktøjer, der skal til for at udnytte de muligheder, der lægges op til i vejledningen herunder en mere detaljeret bredbåndskortlægning.

Specifikke bemærkninger vedr. etablering af passiv infrastruktur

Vejledningen fastslår, at en kommune kan udrulle kommunalt ejet passiv infrastruktur som en erhvervsudviklingsaktivitet efter erhvervsfremmeloven. Det er TI's antagelse, at begrebet kommune ikke omfatter kommunale eller fælleskommunale forsyningsvirksomheder, og at udrulningen af passiv infrastruktur derfor ikke kan ske i sådanne forsyningssekskabers regi. Erhvervsstyrelsen anmodes om at bekræfte, at denne antagelse er korrekt.

Også på dette område er det afgørende for TI, at etableringen af den passive infrastruktur ikke er konkurrenceforvridende. TI noterer derfor med

tilfredshed, at kommunerne også på dette område skal sikre, at kommercielle investeringer ikke fortrænges ved at sikre, at der ikke eksisterer eller planlægges udrullet højhastighedsinfrastruktur. TI skal foreslå, at der også på dette område i vejledningen fastslås, at horisonten for planlagt udrulning er 3 år.

TI finder tilsvarende bestemmelserne i vejledningen om, at den etablerede passive infrastruktur skal stilles til rådighed for alle udbydere på markedet på ikke-diskriminerende vilkår helt afgørende.

Det anføres, at udbydere skal betale markedsprisen for adgangen til at benytte infrastrukturen. TI skal forslå, at der i vejledningen gives kommunerne vejledning i, hvorledes markedsprisen på teleinfrastruktur kan fastslås.

Vejledningen forholder sig ikke til eksisterende kommunal infrastruktur, og det anbefales, at der i vejledningen tydeligt tages stilling til om dette er omfattet eller ej.

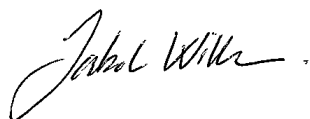
Særligt til afsnit 6 om forholdet til statsstøttere reglerne

Det er TI's vurdering, at der i forbindelse med kommunale projekter til udrulning af bredbånd ofte kan blive tale om statsstøtte. TI finder henvisningen til EU's retningslinjer for bredbånd nyttig, men kan til vejledningsformål klart anbefale, at der i vejledningen medtages et eller flere eksempler på eller kriterier for, hvad der kendetegner statsstøtte i denne sammenhæng efter EU's retningslinjer.

Yderligere drøftelser

Skulle Erhvervsstyrelsen finde at TI's bemærkninger kræver uddybning, deltager TI meget gerne i en drøftelse herom.

Med venlig hilsen

Jakob Willer
Direktør